

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 221/05-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2005 predbežne prerokoval sťažnosť I. T., P., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami Okresného súdu Trnava č. k. PN-11Er 114/04-62, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o schválení príklepu a č. k. PN-11Er 114/04-64, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o zamietnutí námietok proti udeleniu príklepu a konaním, ktoré im predchádzalo, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2005 doručená sťažnosť I. T., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. B., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj základného práva na súdnu

ochranu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uzneseniami Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. PN-11Er 114/04-62, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o schválení príklepu a č. k. PN-11Er 114/04-64, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o zamietnutí námietok proti udeleniu príklepu a konaním, ktoré im predchádzalo. Exekúcia na návrh oprávnených I. B. a E. B., obaja bytom M. (ďalej len „oprávnení“) proti povinným S. T., bytom P. (ďalej len „povinný v prvom rade“) a sťažovateľke (ako povinnej v druhom rade) je vykonávaná Exekútorským úradom JUDr. M. Š., so sídlom v N. (ďalej len „súdny exekútor“ alebo „exekútorský úrad“) pod sp. zn. EX 355/04.

K porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu došlo podľa sťažovateľky tým, že okresný súd v predmetnom exekučnom konaní troma rozhodnutiami z 8. apríla 2005

1. zamietol jej návrh na vydanie predbežného opatrenia a na zastavenie exekúcie,
2. zamietol jej námietky proti udeleniu príklepu súdnym exekútorom v exekúcii vedenej predajom nehnuteľností v jej vlastníctve,
3. rozhodol o schválení udeleného príklepu.

Podľa sťažovateľky postupom okresného súdu pri prejednávaní a rozhodovaní o jej návrhoch na vydanie predbežného opatrenia, na zastavenie exekúcie a o námietkach proti udeleniu príklepu, ako aj samotnými uzneseniami okresného súdu č. k. PN-11Er 114/04-62, EX 355/04 z 8. apríla 2005, č. k. PN-11Er 114/04-64, EX 355/04 z 8. apríla 2005 a č. k. PN-11Er 114/04-67, EX 355/04 z 8. apríla 2005 došlo k porušeniu aj jej vlastníckych práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy. V tejto súvislosti sťažovateľka argumentuje tým, že okresný súd svojimi nesprávnymi postojmi, názormi a rozhodnutiami umožnil, aby vlastnícke právo k draženým nehnuteľnostiam nadobudol vydražiteľ napriek tomu, že exekúcia mala byť správne zastavená z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, a to jeho splnením v celom rozsahu.

Sťažovateľka totiž uviedla, že napriek pokročilému štádiu, v ktorom sa exekúcia nachádzala (už po dražbe nehnuteľností exekútorom), 28. januára 2005 ako predávajúca uzavrela kúpnu zmluvu s M. H., bytom H., ako kupujúcim, predmetom ktorej boli dražené

nehnutelnosti. V súlade s uzavretou dohodou následne kupujúci poukázal poštovou poukážkou tak oprávneným sumu zodpovedajúcu výške pohľadávky, ako aj exekútorovi sumu zodpovedajúcu trovám exekúcie (tí však plnenie od tretej osoby odmietli prijať). Sťažovateľka podľa nej týmto postupom splnila všetky zákonné podmienky pre zastavenie exekučného konania. Napriek tomu okresný súd tento fakt neakceptoval, v konaní pokračoval a vyššie uvedenými rozhodnutiami podľa nej zapríčinil, že vlastníctvo k jej nehnuteľnostiam bez akéhokoľvek právneho dôvodu nadobudol vydražiteľ.

Sťažovateľka udáva, že ústavnú sťažnosť nepodáva proti uzneseniu okresného súdu č. k. PN-11Er 114/04-67, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o zamietnutí jej návrhu na vydanie predbežného opatrenia a na zastavenie exekúcie, pretože v dôsledku ňou podaného odvolania toto rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a o tejto právnej veci bude rozhodovať odvolací súd. Zdôrazňuje však, že aj napriek prípadnému vyhovneniu jej návrhu na zastavenie exekúcie súdom jej však už nebude prinavrátené vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam. Preto argumentuje potrebou hodnotiť všetky tri uvedené rozhodnutia komplexne vo vzájomnej súvislosti.

Aj keď, ako uvádza sťažovateľka, predmetom jej sťažnosti nie je uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, práve v tomto samotnom uznesení okresného súdu vidí sťažovateľka porušenie jej základného práva garantovaného ústavou v čl. 48 ods. 2 (spravodlivý proces), ako aj práva garantovaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Podľa jej tvrdenia okresný súd jej nedoručil vyjadrenia súdneho exekútora, ktoré sú spomínané v odôvodnení predmetného uznesenia o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom. Viazanosť návrhom sa zvlášť vzťahuje na návrh výroku rozhodnutia (petit), v ktorom je sústredené, čo chce sťažovateľka konaním dosiahnuť. Preto ústavný súd

pokladá v okolnostiach prípadu tvrdenie o porušení práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím okresného súdu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia a na zastavenie exekúcie za súčasť jej právnej argumentácie, a teda o ňom výslovne nerozhoduje.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd

1. deklaroval porušenie jej základného práva vlastniť majetok upraveného v čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj základného práva na súdnu a inú právnu ochranu upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy uzneseniami okresného súdu č. k. PN-11 Er 114/04-62, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o schválení príklepu a č. k. PN-11Er 114/04-64, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o zamietnutí námietok proti udeleniu príklepu a konaním okresného súdu, ktoré im predchádzalo,

2. zrušil uznesenia okresného súdu č. k. PN-11Er 114/04-62, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o schválení príklepu a č. k. PN-11Er 114/04-64, EX 355/04 z 8. apríla 2005 o zamietnutí námietok proti udeleniu príklepu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky a k nej pripojených listinných dôkazov, ako aj z dokumentácie zaslanej okresným súdom a súdnym exekútorom vykonávajúcim predmetnú exekúciu, ústavný súd zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Piešťany poverením č. 5204 011221 z 28. mája 2004 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému v prvom rade a sťažovateľke ako jeho manželke na uspokojenie pohľadávky oprávnených vo výške 520 000 Sk s príslušenstvom na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9 Ro 198/04 z 5. apríla 2004. Exekúcia na návrh oprávnených proti povinným je vykonávaná exekútorským úradom pod sp. zn. EX 355/2004.

Dňa 15. júna 2004 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 355/04, v ktorom účastníkom predmetného exekučného konania oznámil, že exekúciu na základe vyžiadaného súhlasu oprávnených vykoná predajom nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľky nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., okres P., zapísaných na LV č. 8860 vedenom Katastrálnym úradom T., Správou katastra P., ako parcela č. 6674/2 o výmere 33 m² – zastavané plochy a nádvoría, parcela č. 6675/1 o výmere 343 m² – zastavané plochy a nádvoría, stavba – rodinný dom súp. č. 1618 na pozemku parc. č. 6674/2.

Zároveň súdny exekútor vyzval povinných, aby v lehote 14 dní od doručenia tohto upovedomenia uspokojili pohľadávku oprávnených, pretože inak vydá exekučný príkaz na vykonanie exekúcie a exekúciu vykoná predpísaným spôsobom. Týmto úkonom súdny exekútor taktiež zakázal povinným nakladať so svojím majetkom, ktorý podľa Exekučného poriadku podlieha exekúcii (okrem iného aj previesť alebo zaťažiť nehnuteľnosti).

V súlade s poučením boli povinní oprávnení vzniesť u súdneho exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia námietky proti exekúcii, čo však nevyužili.

Dňa 17. júna 2004 oprávnení podali súdnemu exekútorovi návrh na zriadenie exekučného záložného práva na vyššie uvedené nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky. V nadväznosti na to 29. júna 2004 vydal súdny exekútor upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 355/2004, a to zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky.

Následne 22. júla 2004 súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností, 23. júla 2004 upovedomil účastníkov exekúcie o mieste a čase oceňovania nehnuteľností.

Znalec Ing. Ľ. D., N., znaleckým posudkom č. 207/2004 stanovil všeobecnú cenu exekvovaných nehnuteľností s príslušenstvom a pozemkami sumou 1 016 000 Sk.

Dňa 3. septembra 2004 podali povinní námietky proti všeobecnej hodnote nehnuteľností, ktorá je uvedená v znaleckom posudku č. 207/2004. Argumentovali tým, že iná znalecká organizácia v posudku z 22. januára 2004 ohodnotila tie isté nehnuteľnosti sumou 1 669 000 Sk, čiže podľa ich názoru aktuálnym znaleckým posudkom sa cena ich nehnuteľností značne podhodnotila.

V dražobnej vyhláške z 5. októbra 2004 súdny exekútor vyhlásil verejnú dražbu nehnuteľností na 12. november 2004.

Proti povinným si v predmetnom exekučnom konaní prihlásili svoje pohľadávky aj S. p., p. T., vo výške 177 142 Sk, D. ú. P. vo výške 75 393 Sk a m. P. vo výške 23 632 Sk.

Dňa 12. novembra 2004 sa uskutočnila dražba nehnuteľností. Súdny exekútor udelil príklep za najvyššie podanie 1 016 000 Sk vydražiteľom M. N. s manželkou I., N. (ďalej len „vydražiteľia“).

V zápisnici z 18. novembra 2004 o udelení príklepu pri dražbe nehnuteľností okrem iného súdny exekútor konštatoval, že nikto nevzniesol námietky proti udeleniu príklepu do troch dní odo dňa konania dražby (§ 147 ods. 2 Exekučného poriadku). Zápisnica bola doručovaná účastníkom konania a vydražiteľom.

Nadväzne na to súdny exekútor 17. decembra 2004 podal okresnému súdu návrh na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľností.

Medzitým 1. decembra 2004 sťažovateľka doručila okresnému súdu námietky proti udeleniu príklepu, v ktorých namietala cenu stanovenú znaleckým posudkom vo výške 1 016 000 Sk, keď podľa jej tvrdenia v prvom kole dražby týchto nehnuteľností ich cena stanovená znaleckým posudkom bola 1 669 000 Sk. Okrem iného popierala aj doručenie dražobnej vyhlášky.

Okresný súd listom zo 6. decembra 2004 vyzval súdneho exekútora, aby sa vyjadril k podaným námietkam povinných. Exekútor na výzvu reagoval listom z 13. decembra 2004.

Vo svojom vyjadrení súdny exekútor uviedol, že jeho exekútorský úrad viedol exekučné konanie voči povinným aj v konaní vedenom pod sp. zn. EX 836/2003 v prospech P. s. s., a. s. V tomto konaní sa tiež viedla exekúcia predajom nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľky s tým, že nehnuteľnosti boli ocenené a bola vypísaná dražba. Suma 1 669 000 Sk zodpovedajúca trhovej hodnote nehnuteľností bola stanovená znaleckým posudkom č. 013/2004 z 22. januára 2004 vypracovaným znaleckou organizáciou T., s. r. o., B. Pripravovaný predaj bol viacnásobne inzerovaný, a to od marca 2004 do termínu dražby 19. júla 2004. Dňa 15. júla 2004 povinní svoj dlh uhradili, čím sa exekučné konanie vedené pod sp. zn. EX 836/2003 ukončilo.

V okolnostiach prípadu exekučné konanie vedené pod sp. zn. EX 355/2004 začalo podaním návrhu oprávnenými 20. mája 2004. Znalecký posudok č. 207/2004 z 13. augusta 2004 spracovaný znalcom Ing. Ľ. D. v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 86/2002 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorým bola cena nehnuteľnosti stanovená sumou 1 016 000 Sk, bral zreteľ na to, za akú sumu sa obdobné nehnuteľnosti v danom mieste predávajú, pretože súdny exekútor oboznámil znalca s tým, že pri hodnote 1 669 000 Sk o nehnuteľnosti nebol prejavovaný záujem.

Súdny exekútor vo vyjadrení zaslanom okresnému súdu zároveň uviedol a svoje tvrdenie aj doložil, že povinní o oceňovaní vedeli (upovedomenie o oceňovaní nehnuteľností im bolo doručené 26. júla 2004, resp. 27. júla 2004) a boli osobne prítomní pri prehliadke nehnuteľností. Poukázal na to, že ustanovenie § 139 ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorého mohli tam uvedené osoby podať námietky proti znaleckému posudku, bolo zrušené a vzťahovalo sa len na konania začaté do 1. februára 2002. Uvedené ustanovenie bolo zákonodarným orgánom zrušené práve pre prieťahy v konaní, ktoré v dôsledku ním poskytovanej možnosti podania námietok vznikali. Podľa neho znalec vypracúvajúci posudok je viazaný právnymi predpismi pri stanovovaní hodnoty majetku.

Súdny exekútor ďalej uviedol, že povinní nedisponovali iným majetkom, z ktorého by sa dala vymáhaná pohľadávka uspokojiť. O prebiehajúcom exekučnom konaní vedeli a napriek tomu nebola z ich strany vyvinutá žiadna snaha alebo nebol urobený pokus riešiť tento problém iným spôsobom, napr. formou splátok. Aj s prihliadnutím na výšku vymáhanej pohľadávky, ako aj ostatné uvedené dôvody pristúpil k predaju nehnuteľností. Dražobná vyhláška bola vydaná 5. októbra 2004 s termínom dražby 12. novembra 2004, čo je viac ako zákonom požadovaná 30-dňová lehota. Povinným bola dražobná vyhláška zaslaná poštou v deň jej vydania, a to, ako určuje zákon, doporučené do vlastných rúk s opakovaným doručením. Zásielku povinná prevzala 8. októbra 2004 na pošte. Exekútor zdôraznil, že zásielka bola určená do vlastných rúk, a preto poštová úradníčka mohla túto písomnosť vydať len osobe, ktorá sa jej preukázala občianskym preukazom a preukázala tak svoju totožnosť. Povinný v prvom rade zásielku neprevzal a táto bola na pošte uložená 8. októbra 2004 do 26. októbra 2004. Písomnosť bola taktiež doručovaná do vlastných rúk, pričom zákon nevyklučuje možnosť náhradného doručenia. Zásielka sa tak v zmysle § 47 Občianskeho súdneho poriadku považovala za doručенú tretím dňom od uloženia na pošte, t. j. 11. októbra 2004. Zápisnica o udelení príklepu bola spísaná bezprostredne po dražbe s tým, že bola ukončená až po uplynutí zákonnej trojdňovej lehoty na podanie námietok s prihliadnutím na čas potrebný na ich prípadné doručenie. Povinní si zápisnicu osobne prevzali 19. novembra 2004.

Dňa 24. februára 2005 okresný súd zaslal súdnemu exekútorovi na vyjadrenie návrh povinných z 28. januára 2005 na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku aj s poukázkami preukazujúcimi splnenie vymáhanej povinnosti.

Súdny exekútor podal okresnému súdu vyjadrenie 10. marca 2005. Potvrdil, že 1. februára 2005 mu bol doručený poštový peňažný poukaz, na ktorom bol ako odosielateľ uvedený M. H., Š., a bola mu ním na jeho meno poukázaná suma 135 000 Sk, pričom v správe pre adresáta bolo uvedené, že ide o trovy exekútora v exekúcii sp. zn. EX 355/2004. Toto plnenie však nemohol prevziať, pretože odosielateľ M. H. bol pre neho neznámou osobou, nebol účastníkom exekučného konania ani sa nepreukázal poverením plniť v mene povinných.

Okresný súd napokon uznesením č. k. PN-11 Er 114/04-62 z 8. apríla 2005 schválil príklep udelený súdnym exekútorom pri dražbe nehnuteľností vydražiteľom, uznesením č. k. PN-11Er 114/04-64 z 8. apríla 2005 zamietol námietky sťažovateľky proti udeleniu príklepu a uznesením č. k. PN-11Er 114/04-67 z 8. apríla 2005 zamietol návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia a na zastavenie exekúcie. Iba voči ostatnému uzneseniu okresného súdu bolo prípustné odvolanie, ktoré aj sťažovateľka ako povinná v druhom rade podala 10. mája 2005.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka tvrdí, že bolo porušené jej základné vlastnícke právo k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet dražby, ako aj základné právo na súdnu a inú právnu ochranu, pretože okresný súd nechránil a negarantoval tieto jej základné práva podľa zákonného predpisu v rámci núteného výkonu rozhodnutia – exekúcie vedenej proti nej a jej

manželovi (nezákonným rozhodnutím o schválení príklepu v exekučnom konaní, ktoré malo byť správne pre jeho neprípustnosť zastavené, a o odmietnutí námietok proti udeleniu príklepu).

Neprijatím poskytnutého plnenia tak exekútorom, ako aj oprávnenými (ktoré im mal poskytnúť kupec H.) sťažovateľka spochybňuje záujem oprávnených na tom, aby ich pohľadávka bola uspokojená, a utvrdila sa v presvedčení, že ich a exekútorovým jediným záujmom je svojvoľný, protiprávny odpredaj jej majetku napriek tomu, že mala snahu a záujem, aj keď s oneskorením a v pokročilom štádiu exekučného konania, dlh vyrovnať v celom rozsahu.

Okresný súd však uznesením č. k. PN-11Er 114/04-64 z 8. apríla 2005 námietky sťažovateľky proti udeleniu príklepu zamietol a uznesením č. k. PN-11Er 114/04-62 z tohto istého dňa schválil príklep udelený súdnym exekútorom 12. novembra 2004 na nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľky vydražiteľovi M. N. s manželkou, poukazujúc pritom na splnenie podmienok pre schválenie udelenia príklepu v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku (§ 134 až 146 Exekučného poriadku).

V okolnostiach prípadu ústavný súd konštatuje, že závery, ku ktorým dospel okresný súd pri posudzovaní námietok sťažovateľky proti udeleniu príklepu a pri posudzovaní samotného udelenia príklepu súdnym exekútorom, nie sú zjavne svojvoľné. Okresný súd zhodnotil celkové okolnosti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľky skutkovo plne podložené dôkazmi obsiahnutými v exekučnom spise a po právnej stránke ich posúdil rozumným spôsobom. Odôvodnenie uznesenia č. k. PN-11Er 114/04-62 z 8. apríla 2005, ako aj uznesenia č. k. PN-11Er 114/04-64 z 8. apríla 2005 predstavuje dostatočný základ pre ich výrok, lebo okresný súd vysvetlil, na základe akého skutkového stavu a právnych úvah rozhodol.

Bolo preukázané, že dražené nehnuteľnosti sú vo vlastníctve sťažovateľky ako povinnej v druhom rade a bol udelený súhlas s predajom nehnuteľností oprávnenými, čím boli splnené podmienky na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností. Voči upovedomeniu o začatí exekúcie neboli zo strany povinných vznesené námietky. Súdny

exekútor vydal a doručil všetky písomnosti vyžadované zákonom pri exekúcii predajom nehnuteľností. Znalecký posudok bol spracovaný súdnym znalcom na to oprávneným v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a bol doručený všetkým zo zákona vyplývajúcim osobám. Voči znaleckému posudku v zmysle toho času platného zákona nebolo možné podať námietky (§ 139 ods. 5 Exekučného poriadku). Dražobná vyhláška obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti a bola doručená v zmysle zákona. Dražobná zábezpeka, ako aj doplatok najvyššieho podania boli vydražiteľom uhradené. Na dražbe konanej 12. novembra 2004 a ani v zákonnej trojdňovej lehote (§ 147 ods. 1 Exekučného poriadku) povinní nevzniesli u exekútora proti udeleniu príklepu námietky.

Okrem iného právne účinky kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorú sťažovateľka ako predávajúca uzavrela 28. januára 2005 (teda už po uskutočnenej dražbe predmetných nehnuteľností exekútorom) s M. H. ako kupujúcim, nenastali, pretože tomu bránilo exekučné záložné právo zriadené súdnym exekútorom na návrh oprávnených a zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. 8860.

Z komplexnej spisovej dokumentácie taktiež vyplynulo, že k zániku záväzku povinných jeho splnením nedošlo ani do vykonania dražby nehnuteľností, ani v čase rozhodovania okresného súdu v predmetnej exekučnej veci (plnenie zaslané M. H. odmietli prevziať tak exekútor, ako aj oprávnení, pretože táto osoba nebola účastníkom exekučného konania a nebolo preukázané ani žiadne poverenie či splnomocnenie, z ktorého by bolo bezpochyby zrejmé, že plní dlh za povinných).

Ústavný súd z písomnej dokumentácie predloženej súdnym exekútorom v uvedenej exekučnej veci zistil, že sťažnosťou sťažovateľky na nezákonný postup súdneho exekútora sa ešte pred rozhodnutím okresného súdu zaoberala aj Slovenská komora súdnych exekútorov. V písomnom stanovisku z 9. marca 2005 po dôkladnom prešetrení celej sťažnosti a preskúmaní kompletného spisového materiálu konštatovala, že súdny exekútor postupoval pri výkone exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 355/2004 v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku, ako aj v súlade s ostatnými osobitnými predpismi.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pokiaľ teda posúdenie, či v okolnostiach prípadu sú splnené podmienky pre schválenie udelenia príklepu, nevykazuje známky zjavnej svojvôle, nemá ústavný súd dôvod ho spochybňovať a nahrádzať tak právomoc, ktorá v zásade patrí všeobecnému súdu. Ústavný súd stabilne judikoval, že do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne (napr. I. ÚS 24/00, I. ÚS 15/01, III. ÚS 53/02).

V danom prípade tomu tak nie je. Na základe vyššie uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi konaním a rozhodnutím okresného súdu o schválení príklepu a zamietnutí námietok proti udeleniu príklepu a možným porušením označených základných práv sťažovateľky.

Ústavný súd vychádzajúc zo skutkových okolností, ktoré vyplynuli z predložených rozhodnutí okresného súdu, z právnych východísk a záverov odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú v celom rozsahu namietaného porušenia základných práv, t. j. aj v rozsahu tvrdení o porušení práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutých rozhodnutí okresného súdu je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti osobitne nezaoberal a nerozhodoval o nej.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2005